Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Trg dr. Franje Tuđmana 2
31400 Đakovo

Poslovni broj: P-261/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, po sutkinji toga suda Ivanki Banović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Željke Kedačić, OIB: 51308466293, iz Đakova, Petra Svačića 64, zastupane po punomoćnicima Marinku Brajku i Marinu Brajku, odvjetnicima u Đakovu, protiv tuženika Erste&Steiermärkische Bank d.d., OIB: 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., Zagreb, radi ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 27. listopada 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, a u odsutnosti punomoćnika tuženika, dana 2. studenoga 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba članka 8. Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/50404607-5104015243, sklopljenog dana 3. srpnja 2008. godine između Miroslava Kedačića i tuženika, a koja glasi: „ugovorne strane su suglasne da se za vrijeme trajanja Ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama banke“ te ista ne proizvodi pravne učinke.

II. Nalaže se tuženiku Erste&Steiermärkische Bank d.d., OIB: 23057039320, sa sjedištem u Rijeci, Jadranski trg 3 A, tužiteljici Željki Kedačić, OIB: 51308466293, iz Đakova, Petra Svačića 64, isplatiti iznos od 1.068,56 eura na ime preplaćene kamate s pripadajućim zateznim kamatama računajući od dospijeća svakog pojedinog iznosa tj. od 1. svibnja 2009. pa do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. godine, po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. godine uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 31. prosinca 2023. godine prema stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanoj za tri postotna poena, od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, a koja

referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve to u roku 15 dana i to na:

- iznos od 17,13 eura počev od 01.05.2009.godine pa sve do isplate
- iznos od 17,09 eura počev od 01.06.2009.godine pa sve do isplate
- iznos od 17,04 eura počev od 01.07.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,99 eura počev od 01.08.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,93 eura počev od 01.09.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,88 eura počev od 01.10.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,83 eura počev od 01.11.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,77 eura počev od 01.12.2009. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,72 eura počev od 01.01.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,66 eura počev od 01.02.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,60 eura počev od 01.03.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,54 eura počev od 01.04.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,48 eura počev od 01.05.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,41 eura počev od 01.06.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,35 eura počev od 01.07.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,28 eura počev od 01.08.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,22 eura počev od 01.09.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,15 eura počev od 01.10.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,08 eura počev od 01.11.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 16,01 eura počev od 01.12.2010. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,94 eura počev od 01.01.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,86 eura počev od 01.02.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,79 eura počev od 01.03.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,71 eura počev od 01.04.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,63 eura počev od 01.05.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,55 eura počev od 01.06.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,47 eura počev od 01.07.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,39 eura počev od 01.08.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,30 eura počev od 01.09.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,21 eura počev od 01.10.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,13 eura počev od 01.11.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 15,04 eura počev od 01.12.2011. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,94 eura počev od 01.01.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,85 eura počev od 01.02.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,76 eura počev od 01.03.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,66 eura počev od 01.04.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,56 eura počev od 01.05.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,46 eura počev od 01.06.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,36 eura počev od 01.07.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,26 eura počev od 01.08.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,15 eura počev od 01.09.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 14,04 eura počev od 01.10.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 13,93 eura počev od 01.11.2012. godine pa sve do isplate

- iznos od 13,82 eura počev od 01.12.2012. godine pa sve do isplate
- iznos od 13,71 eura počev od 01.01.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 13,59 eura počev od 01.02.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 13,48 eura počev od 01.03.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 13,35 eura počev od 01.04.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 13,23 eura počev od 01.05.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 13,11 eura počev od 01.06.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 12,98 eura počev od 01.07.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 12,86 eura počev od 01.08.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 12,73 eura počev od 01.09.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 12,59 eura počev od 01.10.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 12,46 eura počev od 01.11.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 12,32 eura počev od 01.12.2013. godine pa sve do isplate
- iznos od 12,18 eura počev od 01.01.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 12,04 eura počev od 01.02.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 11,90 eura počev od 01.03.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 11,75 eura počev od 01.04.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 11,60 eura počev od 01.05.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 11,45 eura počev od 01.06.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 11,30 eura počev od 01.07.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 8,73 eura počev od 01.08.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 8,60 eura počev od 01.09.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 8,47 eura počev od 01.10.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 8,34 eura počev od 01.11.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 8,21 eura počev od 01.12.2014. godine pa sve do isplate
- iznos od 8,07 eura počev od 01.01.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 6,54 eura počev od 01.02.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 6,42 eura počev od 01.03.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 6,30 eura počev od 01.04.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 6,18 eura počev od 01.05.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 6,05 eura počev od 01.06.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 5,93 eura počev od 01.07.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 4,74 eura počev od 01.08.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 4,63 eura počev od 01.09.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 4,52 eura počev od 01.11.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 4,41 eura počev od 01.12.2015. godine pa sve do isplate
- iznos od 4,29 eura počev od 01.01.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 4,18 eura počev od 01.02.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 2,67 eura počev od 01.03.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 2,58 eura počev od 01.04.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 2,50 eura počev od 01.05.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 2,41 eura počev od 01.06.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 2,32 eura počev od 01.07.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 2,23 eura počev od 01.08.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 1,68 eura počev od 01.09.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 1,60 eura počev od 01.09.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 1,52 eura počev od 01.11.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 1,44 eura počev od 01.12.2016. godine pa sve do isplate
- iznos od 1,36 eura počev od 01.01.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 1,28 eura počev od 01.02.2017. godine pa sve do isplate

- iznos od 0,24 eura počev od 01.03.2017.godine pa sve do isplate
- iznos od 0,20 eura počev od 01.04.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 0,15 eura počev od 01.05.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 0,10 eura počev od 01.06.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 0,06 eura počev od 01.07.2017. godine pa sve do isplate
- iznos od 0,01 eura počev od 01.08.2017. godine pa sve do isplate.

III. Utvrđuje se da je ništetna odredba članka 10. Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/50404607-5104015243, sklopljenog dana 3. srpnja 2008. godine između Miroslava Kedačića i tuženika, a koja glasi: „za obradu zahtjeva i odobravanje kredita Korisnik kredita dužan je prije korištenja kredita platiti 1,580% (jedan cijelih pedesetosam posto) naknade na iznos kredita, odnosno minimalno 200,00 HRK, obračunate s datumom Ugovora“ i ista ne proizvodi pravne učinke.

IV. Nalaže se tuženiku Erste&Steiermärkische Bank d.d., OIB: 23057039320, sa sjedištem u Rijeci, Jadranski trg 3 A, tužiteljici Željki Kedačić, OIB: 51308466293, iz Đakova, Petra Svačića 64, isplatiti iznos od 377,46 eura na ime naplaćene naknade za obradu kredita s pripadajućim zateznim kamatama računajući od 4. srpnja 2008. do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. godine, po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. godine uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. pa do 31. prosinca 2023. godine prema stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanoj za tri postotna poena, od 1. siječnja 2024. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve to u roku 15 dana.

V. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 1.785,00 eura sa zateznim kamatama počev od 2. studenoga 2026. po stopi u smislu čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve to u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Miroslav Kedačić iz Đakova, Petra Svačića 64, OIB: 97095075240, je dana 8. studenoga 2024. podnio ovome sudu tužbu protiv tuženika, radi ništetnosti i isplate. U tužbi navodi kako je 3. srpnja 2008. godine s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/50404607-5104015243 na iznos od 180.000,00 HRK s rokom otplate na 108 mjeseci, sa svrhom renovacije stambene kuće tužitelja i njegove obitelji, a koji kredit je uredno otplaćen 2017. godine. Tužitelj navodi da je člankom 8. Ugovora ugovoreno da je kamatna stopa promjenjiva i u trenutku ugovaranja iznosi 9,50% te da su ugovorne strane suglasne da se za vrijeme trajanja ugovora mogu vršiti promjene kamatne stope kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama banke. Navodi da je tuženik tako tijekom postojanja obveze jednostranim odlukama mijenjao visinu kamatne stope, obračunom veće kamatne stope od ugovorene, čime je povrijedio odredbu članka 3. i 4. Zakona o obveznim odnosima koje se odnose na ravnopravnost sudionika u obveznom odnosu te na savjesnosti i poštenju, kao i odredbe članka 96. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, o kojim odredbama se nije pojedinačno pregovaralo. Ističe da je tuženik ugovor sastavio na unaprijed formuliranom obrascu kojim nije utvrdio egzaktne parametre i metode izračuna kamatne stope, što je zbog neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana imalo za posljedicu jednostrano povećanje kamatne stope te je po procjeni tužitelja tuženik naplatio oko 7.500,00 HRK više kamata u odnosu na početno ugovorenu. Tužitelj, zatim, ističe kako je utužena ugovorna odredba o načinu promjene kamatne stope protivna i odredbama članka 269. do 272. Zakona o obveznim odnosima, kao činidba ugovora nije određena, niti je odrediva, jer nema ugovorene nikakve parametre promjene, pa je stoga ništetna i takvu odredbu treba izuzeti. Dalje se poziva na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu od 13. lipnja 2014., poslovni broj Pž-7129/13, te navodi da iako su u navedenom postupku radi zaštite kolektivnih prava i interesa predmet spora bili ugovori o kreditu s valutnom klauzulom CHF i tužitelj se ne može direktno pozivati na presudu iz tog postupka jer se ovdje radi o kreditu bez valutne klauzule, međutim, ističe kako je meritum spora jednak ovom predmetu te može poslužiti kao podloga za donošenje odluke, jer je ista odredba o promjenjivosti kamatne stope sadržana i u ovom ugovoru o kreditu. Nadalje, tužitelj navodi kako je u članku 10. predmetnog Ugovora o kreditu ugovorena odredba prema kojoj se tužitelj kao korisnik kredita obvezuje za obradu zahtjeva i odobravanje kredita platiti banci naknadu u visini od 1,580% od iznosa kredita, odnosno minimalno 200,00 HRK. I ovu odredbu tužitelj smatra nepoštenom i ništetnom iz razloga što je takva odredba potpuno nejasna, općenita i ne ukazuje na bilo kakvu potrebu plaćanja troškova zaključenja ugovora, a tužitelj niti danas ne zna koji su troškovi plaćeni tim iznosom, jer je sve troškove javnog bilježnika i ostale administrativne troškove bio dužan snositi sam tužitelj mimo toga, a ni u jednom dijelu predmetnog ugovora se ne spominje ni jednom riječju bilo što o stvarnim troškovima zaključenja ugovora. Vezano i za ovu odredbu članka 10. Ugovora, poziva se na odredbe članka 96. Zakona o zaštiti potrošača te ističe kako se ni o ovoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo. Slijedom svega navedenog, tužitelj tužbenim zahtjevom traži da se navedene odredbe članka 8. i 10. Ugovora utvrde ništetnim, te da se tuženiku naloži isplata iznosa od 995,42 eura na ime više plaćene kamate s pripadajućim zateznim kamatama, računajući od dospijeća prvog dospjelog iznosa pa nadalje do isplate, te iznos od 377,46 eura na ime naplaćene naknade za obradu kredita s pripadajućim zateznim kamatama računajući od 4. srpnja 2008. godine.

2. Tuženik nije podnosio odgovor na tužbu te se nije upuštao u raspravljanje, no, unatoč tome, sud nije donio presudu zbog ogluhe, već je proveo postupak i izveo sve predložene dokaze od strane tužitelja.

3. Tijekom postupka, rješenjem poslovni broj P-383/2024-8 od 23. ožujka 2026. godine utvrđen je prekid postupka zbog smrti tužitelja, a rješenjem poslovni broj P-383/2024-11 od 7. svibnja 2026. godine postupak je nastavljen sa zakonskom nasljednicom pok. tužitelja, suprugom Željkom Kedačić, kao tužiteljicom.

4. Nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, tužiteljica je podneskom od 19. kolovoza 2026. godine konačno postavila tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka na način da na pojedinačno preplaćene iznose anuiteta po osnovi rasta kamatne stope u odnosu na početno ugovorenu, potražuje zatezne kamate svakomjesečno od prvog dana sljedećeg mjeseca od mjeseca plaćanja svakog pojedinog anuiteta, kako je to sve pobliže navedeno u izreci ove presude pod točkom II., a u ukupnom iznosu od 1.068,56 eura, dok su preostale točke tužbenog zahtjeva ostale neizmijenjene kako su bile postavljene u tužbi.

5. Kako je tužbenim zahtjevom u točki II. bio potraživan iznos od 995,42 eura, a podneskom od 19. kolovoza 2026. godine je točkom II. bio potraživan iznos od 1.068,56 eura, radi se, dakle, o preinaci tužbenog zahtjeva, a kako se istoj tuženik nije protivio a napravljena je nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, ista je sukladno odredbi članka 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., dalje ZPP) dopuštena.

6. Sud je tijekom postupka, da bi utvrdio odlučne činjenice, pročitao svu priloženu materijalnu dokumentaciju u spisu i to predmetni Ugovor o kreditu od 3. srpnja 2008. (str. 7 do 11 spisa), obračun naknade za bankarske usluge (str. 12 spisa), ostalu kreditnu dokumentaciju (otplatni plan, pregled prometa po kreditu itd., str. 13 do 37 spisa), potvrdu od 27. rujna 2024. za Miroslava Kedačića o HRVI statusu (str. 38 spisa), saslušao tužitelja Miroslava Kedačića, pročitao rješenje o nasljeđivanju iza pok. Miroslava Kedačića od 22. travnja 2026. (str. 57 do 59 spisa) te proveo financijsko-knjigovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Tonki Vulić iz Osijeka. Daljnjih dokaznih prijedloga nije bilo.

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u smislu članka 8. ZPP-a, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Predmet ovog spora je zahtjev za utvrđenjem ništetnosti odredbe članka 8. Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/50404607-5104015243 od 3. srpnja 2008. godine u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa u skladu s važećim odlukama banke, zatim utvrđenjem ništetnosti odredbe članka 10. istog Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena naknada za obradu zahtjeva i odobravanje kredita u visini 1,580% od iznosa kredita, te postoji li obveza na vraćanje preplaćenih kamata, odnosno kamata koje su naplaćene po višoj stopi u odnosu na početno ugovorenu, te vraćanje naplaćene naknade za obradu kreditnog zahtjeva.

9. Čitanjem Ugovora o kreditu (str. 7 do 11 spisa), utvrđeno je da su ga sklopili Miroslav Kedačić kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor dana 3. srpnja 2008. godine, za iznos kredita od 180.000,00 kn, kao gotovinski kredit odobren korisniku mirovine, na rok otplate 108 mjeseci. U članku 8. ugovorena je kamatna stopa koja je promjenjiva, a u trenutku ugovaranja iznosi 9,500%, koja se obračunava primjenom proporcionalne metode, te stoji navedeno da su stranke suglasne da se za vrijeme trajanja Ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama banke. Dalje, u članku 10. Ugovora o kreditu je ugovoreno da je za obradu zahtjeva i odobravanje kredita korisnik kredita dužan prije korištenja kredita platiti 1,580% naknade na iznos kredita, odnosno minimalno 200,00 HRK, obračunate s datumom ugovora te da je korisnik kredita suglasan da se obračunati iznos naknade naplati prilikom isplate plasmana.

10. Čitanjem obračuna naknade za bankarske usluge (str. 12 spisa), utvrđeno je da je banka korisniku kredita zaračunala naknadu na predmetni Ugovor o kreditu koji je u iznosu od 180,000,00 kn s datumom odobrenja 3. srpnja 2008., u iznosu od 2.844,00 kn.

11. Radi utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva, proveden je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Tonki Vulić iz Osijeka.

12. Vještak je sukladno zadatku suda u pisanom nalazu i mišljenju izračunao da je tuženik na ime razlike između početno ugovorene kamatne stope od 9,50% i kamatne stope koju je tuženik stvarno obračunavao unutar svakog pojedinog anuiteta u vremenskom periodu od početka do kraja otplate kredita, više stekao 8.050,86 HRK, odnosno 1.068,56 eura preračunom po fiksnom tečaju konverzije u EUR. Sve više plaćene razlike kamate vještak je prikazao tablično svakomjesečno (str. 77 do 80 spisa), a zatim naveo kako je iz prometa kredita vidljivo da je dana 4. srpnja 2008. godine naplaćena i naknada u iznosu od 2.844,00 HRK, što je po fiksnom tečaju konverzije protuvrijednost 377,46 eura (str. 80 spisa).

13. Nalazu i mišljenju vještaka stranke nisu prigovarale, a sukladno istom tužitelj je u cijelosti postavio kondemnatorni dio tužbenog zahtjeva.

14. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka kao točan i stručan, a kojim je u cijelosti odgovoreno na dani zadatak vještačenja, koji ničim nije osporen ili doveden u pitanje.

15. Čitanjem Ugovora o kreditu utvrđeno je da isti ne sadrži parametre i podatke na koji način kreditor može donijeti odluke o promjeni kamatne stope, niti uz obrazac Ugovora o kreditu postoji dokumentacija iz koje bi proizlazili parametri promjenjivosti kamatne stope. Tuženik tijekom ovog postupka nije uopće ni dokazivao takve okolnosti.

16. Tužitelj Miroslav Kedačić je u svom iskazu navodio da je predmetni kredit zaključivao u poslovni banke tuženika u Đakovu, a isti je koristio za adaptaciju svoje stare obiteljske kuće u kojoj je živio. Naveo je da istu nikada nije iznajmljivao ili davao u zakup, niti je u njoj obavljao kakve poslovne aktivnosti, već ju je koristio isključivo u privatne svrhe. Prilikom zaključivanja ugovora, razgovarao je sa zaposlenikom banke, no razgovor se sveo na iznos mjesečne rate i broj godina otplate, a na predmetni

ugovor je pristao iz razloga što mu je prezentirana mjesečna rata bila prihvatljiva, obzirom na iznos njegove mirovine. Naime, rata mu je bila oko polovice mirovine. Međutim, rate kredita su se počele povećavati, a mirovina mu je bila umanjena, pa mu je bilo tegobno plaćati tolike mjesečne iznose. Unatoč tome, kredit je u cijelosti uredno otplatio. Dalje je navodio kako ga kreditni referent nije uopće upozorio na mogućnost rasta mjesečnih rata, da je bio upoznat tek s početnim iznosom mjesečne rate, a ništa mu posebno nije objašnjavao ni javni bilježnik kod kojega je nosio ugovor na ovjeru potpisa. Sve se svelo na puku formalnost. Prilikom sklapanja ugovora mu je također rečeno da mora platiti naknadu za obradu kredita, ali mu nije objašnjeno na što se ta naknada odnosi i koje troškove obuhvaća, rečeno mu je samo da se ona mora platiti te da se bez toga ugovor ne može zaključiti, a pored ove naknade, plaćao je još i troškove ovjere ugovora kod javnog bilježnika. Konačno, naveo je kako je visina naknade bila unaprijed određena, obzirom na iznos kredita te oko nje nije bilo mogućnosti pregovaranja, odnosno istu nije mogao sniziti ili izbjeći.

17. Iz iskaza tužitelja, a kojemu je sud poklonio vjeru te ga u cijelosti prihvatio, sud je utvrdio da je s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu o čijim pojedinim odredbama nije bilo mogućnosti pregovarati, jer se radilo o obrascu ugovora s unaprijed određenim uvjetima od strane banke, koje je korisnik kredita mogao kao takve u cijelosti prihvatiti ili u suprotnom nije mogao zaključiti Ugovor o kreditu. Utvrđeno je da se o spornim odredbama koje se odnose na promjenjivu kamatnu stopu te o tzv. ulaznoj naknadi za obradu kredita, nije uopće pregovaralo, te tužitelj na iste nije imao utjecaja, a niti je o istima valjano upoznat od strane davatelja kredita. Naime, iz iskaza tužitelja proizlazi da nije uopće upoznat s mogućnošću promjene mjesečnih rata, već je upoznat samo s početnim iznosom mjesečne rate, kao što nije upoznat ni sa značenjem predmetne naknade za obradu kredita, jer mu uopće nije objašnjeno na što se ta naknada odnosi i koje to troškove obrade kredita mora podmiriti. U takvim okolnostima jasno je da o spornim odredbama predmetnog Ugovora o kreditu nije bilo pregovaranja.

18. Imajući u vidu da je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen u kunama te da nije riječ o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, to nije riječ o ugovoru o kojemu se raspravljao u postupku pokrenutom radi zaštite kolektivnih interesa potrošača u kojemu su donesene presude Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/12 i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-7129/13 te Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revt-249/14, pa sud u ovom postupku ne može direktno primijeniti pravna utvrđenja iz citiranih presuda, međutim, opravdano se u tužbi ukazuje kako je meritum spora istovjetan predmetnoj pravnoj stvari, jer je odredba o promjenjivosti kamatne stope sadržana u predmetnom Ugovoru o kreditu istovjetna odredbama koje su donesenim presudama po kolektivnoj tužbi utvrđene ništetnim, a banka tuženika je bila ujedno i banka tužena u navedenim postupcima po kolektivnoj tužbi.

19. Predmetni Ugovor o kreditu je sklopljen 3. srpnja 2008. godine, a riječ je o standardiziranom ugovoru u kojemu je korisnik kredita imao položaj potrošača, pa se za ocjenu valjanosti spornih ugovornih odredbi treba primijeniti Zakon o zaštiti potrošača („Narodne novine” broj 125/07.) koji je važio u trenutku sklapanja ugovora. Naime, iz cjelokupnog stanja spisa ne nalaze se okolnosti da bi tužitelj predmetni Ugovor sklapao u okviru trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, a za dokazivanje suprotnog, teret dokaza je bio na tuženiku.

20. Prema odredbi članka 96. stavkom 1., 2. i 4. ZZP-a, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, s time da se smatra da se o pojedinačnoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog trgovca. U stavku 4. istog članka propisano je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prema odredbi članka 99. ZZP-a nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Nadalje, prema odredbi članka 102. stavka 1. i 2. istog zakona nepoštena ugovorna odredba je ništava, a ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništetnost i samog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe.

21. Ugovorna kamata u Ugovoru o kreditu, sadržajno je naknada koju se korisnik kredita obvezuje platiti za korištenje iznosa novčanih sredstava odobrenih mu na određeno vremenskom razdoblje od strane banke, uz njegovu obvezu vraćanja iskorištenog iznosa novca, sve u vrijeme i način kako se to Ugovorom o kreditu ugovara. Stoga ugovorna kamata kao takva mora biti određena, odrediva, a sve u smislu odredbe članka 269. st. 2. i članka 272. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23., dalje ZOO).

22. Ugovor o kreditu je dvostrani pravni posao u odnosu na kojeg vrijede temeljna načela obveznog prava kao što su načelo ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, načelo dužnosti njihove suradnje, načelo jednakih vrijednosti činidbi, načelo savjesnosti i poštenja te načelo zabrane zlouporabe prava.

23. Unošenjem u ugovor o kreditu potpuno neodređenih formulacija glede promjenjive kamatne stope na način da će se ista mijenjati sukladno aktom kreditora odnosno odlukom prednika tuženika pri čemu nisu definirani nikakvi razumljivi parametri koji na tu promjenjivost utječu pa niti parametri tržišnih uvjeta, na koje se tuženik poziva, suprotno je navedenim načelima obveznog prava jer je time od samog početka tog ugovornog odnosa, tužitelj kao potrošač doveden u neravnopravni položaj u odnosu na tuženika kao trgovca. Naime, formulacija sporne ugovorne odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi bila je takva da je na temelju nje tužitelj jedino znao kolika mu je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, no tužitelj nadalje nije niti približno mogao ocijeniti zašto, kako će se te u kojem smjeru tijekom budućeg kreditnog razdoblja ta kamatna stopa kretati. Dakle, na temelju takve ugovorne odredbi, osim precizno određene kamatne stope u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu, buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva niti je bila određena, a niti odrediva. Osim toga, takva odredba tužitelju kao prosječnom potrošaču objektivno nije mogla biti razumljiva.

24. Tuženik tijekom postupka nije tvrdio niti je ičim dokazao da bi njegovi službenici pri sklapanju ugovora o kreditu, tužitelju na valjan i njemu razumljiv način objasnili postupak formiranja kamatne stope, odnosno koji će sve čimbenici utjecati na njezino formiranje tijekom trajanja ugovorenog kreditnog razdoblja, a na temelju čega bi on kao potrošač mogao spoznati učinke koji će za njega u budućnosti proizaći iz ugovorne

odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi. I iz toga proizlazi da tužitelj nije raspolagao osnovnim parametrima o kojima ovisi kretanje kamatne stope u budućem razdoblju.

25. Dakle, odredba članka 8. predmetnog Ugovora o kreditu koja se odnosila na ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu, bila je sastavni dio standardnog ugovora o kreditu, unaprijed sastavljenog od strane banke tuženika kao trgovca, o kojoj odredbi se s korisnikom kredita kao potrošačem nije pojedinačnog pregovaralo, niti je on imao utjecaj na njezin sadržaj, pri čemu je tim odredbama suprotno načelu savjesnosti i poštenja korisniku kredita kao slabijoj ugovornoj strani nametnuta obveza koju on objektivno nije mogao sagledati kao cjelinu i shvatiti njezin značaj u vrijeme sklapanja ugovora. Stoga takva ugovorna odredba uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, a na štetu korisnika kredita, što je suprotno temeljnim načelima obveznog prava, uz ostalo, načelu ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima te načelu dužnosti njihove suradnje i načelu zabrane zlouporabe prava.

26. Prema stavu ovog suda, u konkretnom slučaju, navedena odredba u predmetnom Ugovoru je nepoštena sukladno članku 96. stavku 1. ZZP-a. Naime, ista je određena u tipskom, tj. standardiziranom ugovoru od strane banke, dakle, trgovca, na unaprijed formuliranim obrascima, pa se temeljem zakonske presumpcije ima uzeti da se radi o unaprijed formuliranoj ugovornoj odredbi o kojoj tužitelj, a koji ima svojstvo potrošača, nije imao mogućnost pregovarati niti utjecati na njegov sadržaj. Uostalom, to je potvrđeno iskazom tužitelja, iz kojeg proizlazi da isti nije uopće upozoren niti upoznat s predmetnom odredbom o promjenjivoj kamatnoj stopi, kao niti s odredbom o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva sadržanoj u članku 10. Ugovora, u smislu na što se ista točno odnosi, što sve ulazi u navedeni iznos naknade, o njoj također nije bilo mogućnosti pregovaranja, jer je njezin iznos banka unaprijed samostalno odredila i na njega korisnik kredita nije mogao utjecati, kao što nije mogao ni ugovor bez te odredbe tj. naknade zaključiti, jer se radilo o gotovom Ugovoru po principu "uzmi ili ostavi".

27. Sud pri tome ne dovodi u pitanje legitimno pravo tuženika da u ugovorim o kreditu ugovara promjenjivu kamatnu stopu, koja je s aspekta isplativosti njegovog poslovanja nužnost, a sve s obzirom na brojne ekonomske čimbenike koji izravno ili neizravno utječu na određivanje njezine visine. Međutim, tuženik kao banka je morao kao dobar i odgovoran gospodarstvenik imati drugačiji pristup prilikom ugovaranja promjenjive kamatne stope te je kao visoko specijalizirana novčarska ustanova, čiji predmet poslovanja je novac kojeg plasira potrošačima u vidu raznih novčarskih "proizvoda", bio dužan ponuditi svoj proizvod maksimalno odgovorno i na taj način pristupiti korisniku kredita te pomoći mu da se u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti koristi uslugama banke, ali nikada na njegovu štetu. Znanje i iskustvo tuženika u kreditnom poslovanju u odnosu na znanje o tim poslovima tužitelja kao prosječnog potrošača je toliko superiorno da je međusobno nemjerljivo. Upravo zato je tuženik bio dužan korisnika kredita ozbiljno informirati o smislu, značenju i sadržaju pojedinih odredbi ugovora i skrenuti mu pozornost na parametre o kojima ovisi kamatna stopa u budućem razdoblju kredita, kao i naknade za obradu kredita, a što tuženik prema rezultatima ovog postupka, nije učinio na valjan način, već je predmetne odredbe ugovora nerazumljivo i nepotpuno formulirao u unaprijed standardiziranom obrascu ugovora.

28. Sporne odredbe ugovora su sastavljene na način da je korisnik kredita bio onemogućen u trenutku sklapanja ugovora o kreditu precizno utvrditi i shvatiti ekonomske učinke ugovaranja takvih odredbi, te iako je konkretna odredba o tzv. ulaznoj naknadi u članku 10. Ugovora jasno i razumljivo sastavljena, sama činjenica da je riječ o transparentnoj odredbi ne znači ujedno da je takva odredba i poštena. Naime, u okviru ocjene poštenosti potrebno je u skladu s člankom 99. ZZP-a ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja te postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača kao ugovorne strane, a potrebno je uzeti u obzir narav usluge na koju se ugovor odnosi, vrijeme kad je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, kao i sve ostale odredbe ugovora.

29. Kada je riječ o pitanju je li poštovano načelo savjesnosti i poštenja, odlučno je ocijeniti bi li tuženik, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao s tužiteljem korisnikom kredita, mogao razumno očekivati da bi tužitelj prihvatio takvu ugovornu odredbu da se o njoj pojedinačno pregovaralo. Imajući na umu da sama ugovorna odredba članka 10. Ugovora o kreditu ne sadrži nikakve podatke o stvarno pruženim uslugama i nastalom trošku obrade kredita, a posebice imajući na umu da je za njezin iznos tužitelju umanjen iznos kredita, ne može se zaključiti da je tuženik mogao razumno očekivati da bi tužitelj pristao na tu odredbu u pojedinačnim pregovorima, da ih je bilo i da je na nju mogao doista utjecati.

30. Kada je, pak, riječ o ispitivanju mogućeg postojanja znatnije neravnoteže, ono se ne može ograničiti samo na kvantitativno ekonomsko ocjenjivanje koje se temelji na usporedbi ukupnog iznosa transakcije na koju se ugovor odnosi s jedne strane i troškova koji na temelju sporne odredbe terete potrošača s druge strane. Naime, značajna neravnoteža može proizlaziti iz same činjenice da dovoljno ozbiljno oštećuje pravni položaj u koji je temeljem takvih odredbi stavljen potrošač kao stranka ugovora, u obliku nametanja dodatne obveze koja nije predviđena dispozitivnim zakonskim pravilima.

31. Nije sporno da ugovor ne sadrži konkretan opis troškova niti usluga koji se plaćanjem naknade za obradu kreditnog zahtjeva naplaćuju u vrijeme sklapanja ugovora, a prema shvaćanju ovog suda ti troškovi i usluge koje se pružaju u zamjenu za spornu naknadu nisu samorazumljivi niti je razumno zaključiti da se troškovi obrade kreditnog zahtjeva i odobrenja kredita namiruju naknadom koja ovisi o visini odobrenog kredita kad je jasno da je riječ o troškovima koji ne ovise o toj visini jer su troškovi jednaki za sve kredite neovisno o iznosu u kojem su odobreni.

32. Zbog toga se može zaključiti da su (nepoznati) troškovi koji su na ovaj način prebačeni na tužitelja nerazmjerni kako u odnosu na postojanje troškova tako i u odnosu na visinu u kojoj su eventualno stvarno nastali.

33. Odredbe članaka 1021. do 1024. ZOO-a ne predviđaju plaćanje naknade za obradu kreditnog zahtjeva prilikom korištenja kredita, a takva obveza nije previđena niti tada važećim Zakonom o bankama ("Narodne novine", broj 84/2002. i 141/2006.). Iako nije bilo zabranjeno, ugovaranje ove naknade nije bilo predviđeno dispozitivnim odredbama koje se primjenjuju automatski niti prisilnim odredbama, već se plaćanje naknada moralo ugovoriti pa je riječ o odredbama koje nisu izuzete iz područja primjeni odredbi ZZP-a o zaštiti od nepoštenih ugovornih odredaba. Drugim riječima, iako nije bilo zabranjeno niti na drugi način ograničeno, ugovaranje odredbe o naknade za

obradu kreditnog zahtjeva prilikom korištenja kredita nepovoljno je utjecalo na pravni položaj tužitelja kao potrošača u odnosu na onaj položaj koji je bio predviđen u dispozitivnom nacionalnom pravu.

34. Slijedom svega navedenog, pod točkama I. i III. izreke ove presude, utužene odredbe članka 8. i 10. predmetnog Ugovora o kreditu su kao nepoštene utvrđene ništetnim u smislu odredbi članka 96. stavak 1., 2. i 4., čl. 99. i čl. 102. st. 1. i 2. ZZP-a.

35. Prema odredbi članka 323. stavka 1. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

36. Prema odredbi članka 1111. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, a prema članku 1115. kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

37. Kako su sporne odredbe Ugovora o kreditu utvrđene ništetnim, tuženik je dužan vratiti sve primljeno temeljem istih, zajedno sa zateznim kamatama od dana stjecanja. Budući je tužitelj restitucijski zahtjev postavio u cijelosti sukladno nalazu i mišljenju financijskog vještaka, sud je isti prihvatio, te temeljem članka 323. st. 1. i čl. 1115. ZOO-a, odlučio kao u izreci ove presude pod točkama II. i IV.

38. Odluka o parničnom trošku pod točkom V. izreke ove presude donesena je temeljem odredbe članka 154. st. 1. ZPP-a. Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, „Narodne novine” broj 138/2023., dalje Tarifa), zastupanja na ročištima 25. studenoga 2025., 17. veljače 2026. i 27. listopada 2026. u iznosu od 200,00 eura svako (Tbr. 9.1. Tarife), sastava obrazloženog podneska od 19. kolovoza 2026. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8.1. Tarife), pristupa ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 9.3. Tarife), sve uvećano za 25% PDV-a, trošak financijskog vještačenja u utrošenom iznosu od 300,00 eura te sudska pristojba na presudu u iznosu od 110,00 eura. Sve navedeno ukupno iznosi 1.785,00 eura, a na dosuđeni iznos priznate su zatezne kamate tekuće od donošenja presude sukladno članku 151. st. 3. ZPP-a.

U Đakovu 2. studenoga 2026.

Sutkinja
Ivanka Banović

IVANKA BANOVIĆ

Elektronički potpisano: 02.11.2026T08:43:43 (UTC:2026-11-02T07:43:43Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: e1a305b1-110f-4889-8fe4-2759de45bd0d

Općinski sud u Đakovu

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-78a4d**

Kontrolni broj: **09ef6-f7fc8-b131a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.